

15 Δεκεμβρίου, 1989

[ΠΙΚΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΙΧΑΗΛ,

Αιτητής,

v.

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η Αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 469/87)

Αίτηση Ακυρώσεως — Συνένωση διαδίκων — Καθ' ου η Αίτηση που δεν είχε αρμοδιότητα και δεν αναμείχθηκε στη λήψη της επίδικης απόφασης — Έναντι του η προσφυγή απορρίπτεται — Η απόρριψη δεν αλλοιώνει επίδικα θέματα.

5

Εκπαιδευτικοί υπάλληλοι — Διορισμοί — Θέση πρώτου διορισμού και προαγωγής — Συστάσεις τμημάτων — Σημασία των.

10

Εκπαιδευτικοί υπάλληλοι — Διορισμοί — Θέση πρώτου διορισμού και προαγωγής — Αξία, προσόντα και αρχαιότητα — Πρέπει να συνεκτιμώνται — Υπεροχή σε προσόντα δεν αντισταθμίζει υπεροχή σε αξία, που προκύπτει από υπηρεσιακές εκθέσεις και συστάσεις του αρμοδίου τμήματος.

15

Εκπαιδευτικοί υπάλληλοι — Διορισμοί — Θέση πρώτου διορισμού και προαγωγής — Συνεντεύξεις — Δεν επιβάλλεται καταγραφή στα πρακτικά του περιεχομένου των — Επιβάλλεται η καταγραφή σε σύντομο χρόνο μετά τη συνέντευξη των εντυπώσεων και της αξιολόγησης της απόδοσης των υποψηφίων.

20

Εκπαιδευτικοί υπάλληλοι — Διορισμοί — Θέση πρώτου διορισμού και προαγωγής — Υπηρεσιακές εκθέσεις — Εγκύκλιος 491 Υπουργικού Συμβουλίου — Απόκλιση σε ουσιώδη σημείο — Συναστά λόγο ακυρό-

τητας της έκθεσης — Κατά πόσο τούτο συνεπάγεται και ακυρότητα της πράξεως διορισμού εξαρτάται από την επίδραση, που η έκθεση διαδραμάτισε στη λήψη της τελικής απόφασης.

- Εκπαιδευτικοί υπάλληλοι — Διορισμοί — Θέση πρώτου διορισμού και προαγωγής — Υπηρεσιακές εκθέσεις — Εγκύκλιος 491 Υπουργικού Συμβουλίου — Σμικτήρωση από αρμόδιους λειτουργούς — Είναι θέμα ουσίας και όχι τύπου — Χηρεία θέσης Γενικού Επιθεωρητή — Δικαιολογημένα ενήργησε ως αξιολογών λειτουργός ο Διευθυντής του τμήματος με προσυπογράφοντα το Γενικό Διευθυντή. 5
- Έννομο συμφέρον — Προαγωγή αιτούντος σε θέση ψηλότερη στην ιεραρχία από εκείνη που κατείχε, όταν υπέβαλε την Αίτηση Ακυρώσεως — Δε στερεί αιτούντα εννόμου συμφέροντος. 10
- Πρόκειται για Αίτηση Ακυρώσεως με την οποία προσβάλλεται ο διορισμός του ενδιαφερομένου προσώπου στη θέση του Γενικού Επιθεωρητή Μέσης Τεχνικής και Επαγγελματικής Εκπαίδευσης. Το ενδιαφερόμενο πρόσωπο ανήκει στην Τεχνική και Επαγγελματική Εκπαίδευση, η διεύθυνση της οποίας τον σύστησε για προαγωγή. Ο αιτών ανήκε στη Μέση Εκπαίδευση, η διεύθυνση της οποίας σύστησε υποψηφίους, άλλους από τον αιτούντα. Το ενδιαφερόμενο μέρος είχε αισθητή υπεροχή έναντι του αιτούντος και στις υπηρεσιακές εκθέσεις, ενώ προηγήτο και σε αρχαιότητα για πολλά χρόνια. Η απόδοσή του στη συνέντευξη ήταν καλύτερη από την απόδοση του αιτούντος. Από την άλλη πλευρά ο αιτών είχε καλύτερα προσόντα από το ενδιαφερόμενο πρόσωπο. 20
- Τα επί μέρους νομικά ζητήματα, που ηγόρθησαν προς επίλυση και το πραγματικό τους υπόβαθρο, όπου τούτο δεν προκύπτει απ' όσα αμέσως πιο πάνω έχουν αναφερθεί, προκύπτουν σαφώς από τις πιο πάνω περιληπτικές σημειώσεις. 25
- Η Αίτηση Ακυρώσεως απορρίπτεται χωρίς διαταγή για έξοδα. 30

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Yenakritou and Others v. Republic (1985) 3 C.L.R. 2731,

40

Ioannidou and Others v. Republic (1984) 3 C.L.R. 1283,

Makrides v. Republic (1983) 3 C.L.R. 753,

Yourkas and Another v. Republic (1983) 3 C.L.R. 1442.

5 *Republic v. Maratheftis and Another (1986) 3 C.L.R. 1407,*

Public Service Commission v. Potoudi and Others (1987) 3 C.L.R. 1591,

Republic v. Argyrides (1987) 3 C.L.R. 1092,

10

Sekkides v. Republic (1988) 3 C.L.R. 2136,

Charalambides v. Republic (1985) 3 C.L.R. 982.

15 **Προσφυγή.**

20 Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας με την οποία το ενδιαφερόμενο πρόσωπο διορίστηκε στη θέση Γενικού Επιθεωρητή Μέσης Τεχνικής και Επαγγελματικής Εκπαίδευσης αντί του αιτητή.

A. Αδαμίδης, για τον Αιτητή.

25 A. Βασιλειάδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Β', για τους Καθ' ων η αίτηση.

A. Σ. Αγγελίδης, για το Ενδιαφερόμενο μέρος.

30 ΠΙΚΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Στην προσφυγή αυτή ο αιτητής επιδιώκει την αναθεώρηση με αίτημα την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (λήφθηκε στις 6/5/87) με την οποία διορίστηκε το ενδιαφερόμενο μέρος στη θέση του Γενικού Επιθεωρητή Μέσης Τεχνικής και Επαγγελματικής Εκπαίδευσης. Αποκλειστική
35 αρμοδιότητα για τη διενέργεια διορισμών στην Εκπαιδευτική Υπηρεσία έχουν, βάσει των σχετικών διατάξεων του Περί Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμου - (Ν. 10/69), οι καθ' ων η αίτηση. Η συνένωση του Υπουργείου Παιδείας ως διαδίκου είναι αδικαιολόγητη ούτε αρμοδιότητα είχε το Υπουργείο στο
40 θέμα, ούτε μετείχε στη λήψη της επίδικης απόφασης. Συνεπώς, η προσφυγή στο βαθμό και στην έκταση που στρέφεται εναντίον του Υπουργείου, απορρίπτεται. Η απόρριψη δεν

τροποποιεί ούτε αλλοιώνει τα επίδικα θέματα, ή το νομικό πλαίσιο μέσα στο οποίο πρέπει να αποφασιστούν.

Η διαδικασία που ακολουθήθηκε για τη λήψη της επίδικης απόφασης αποκαλύπτει ότι η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας προσήγγισε το έργο της επιλογής του προσώπου που θα διοριζόταν στη θέση που θα πληρωνόταν, με εξαιρετική επιμέλεια. Μετά τον καθαρισμό του καταλόγου των εκπαιδευτικών που είχαν τα προσόντα για διορισμό στην επίμαχη θέση, οι καθ' ύλην αίτηση αποφάσισαν να καλέσουν τους υποψηφίους σε συνέντευξη για τη διαπίστωση της επάρκειάς τους στους πιο κάτω τομείς:

- A) Γλωσσική άνεση και ετοιμότητα στη διατύπωση απόψεων. 15
- B) Σύλληψη και κατανόηση σύγχρονων παιδαγωγικών αντιλήψεων και προσέγγιση σε οργανικά και διοικητικά θέματα σχετικά με τα καθήκοντα του Γενικού Επιθεωρητή. 10
- Γ) Ευχέρεια επιστημονικής τεκμηρίωσης απόψεων, και 20
- Δ) κρίση της προσωπικότητάς τους.

Οι συνεντεύξεις έγιναν στην παρουσία του Διευθυντή του Κλάδου της Υπηρεσίας στον οποίο ανήκει η θέση, για την εξασφάλιση της αριστείας υπό τις συνθήκες δοκιμασίας των υποψηφίων στους τομείς που καθορίστηκαν. Οι εντυπώσεις και τα συμπεράσματα από την απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις καταγράφηκαν στα πρακτικά με σαφήνεια. Η απόδοση του αιτητή και του ενδιαφερόμενου μέρους αξιολογήθηκε ως εξής:

“ΜΙΧΑΗΛ Παναγιώτης: Έδωσε ικανοποιητικές απαντήσεις σε ερωτήσεις που αναφέροντο σε γενικά προβλήματα της Μέσης Εκπαίδευσης και έδειξε πως τα παρακολουθεί και τα συλλαμβάνει στις σωστές διαστάσεις τους. Δε φάνηκε να έχει ολοκληρωμένη γνώση των ιδιαιτέρων προβλημάτων της Τεχνικής και Επαγγελματικής Εκπαίδευσης “της Κύπρου ούτε άλλων χωρών.” 35

“ΦΙΛΟΚΥΠΡΟΥ Χριστάκης: Έδωσε πολύ ικανοποιητικές απαντήσεις “σ’ όλες τις ερωτήσεις που του υποβλήθηκαν. Έδει- 40

5 Ξε πώς κατέχει τα “προβλήματα και τάσεις στη Μέση Εκπαίδευση τόσο στην Κύπρο, όσο και “σε άλλες χώρες και ειδικότερα εκείνα της Τεχνικής και Επαγγελματικής “Εκπαίδευσης. Κινήθηκε με γλωσσική επάρκεια, άνεση και ετοιμότητα και “έκαμε γενικά πολύ καλή εντύπωση στην Επιτροπή.”

10 Η ενημέρωση και η τριβή του ενδιαφερόμενου μέρους στα προβλήματα της τεχνικής εκπαίδευσης δικαιολογούσαν το συμπέρασμα ότι ήταν καλύτερα εφοδιασμένος, σε σύγκριση με τον αιτητή, να ανταποκριθεί στα καθήκοντα της θέσης που θα πληρωνόταν.

15 Οι διεκδικήσεις των υποψηφίων για προαγωγή σταθμίστηκαν με βάση τα πιο κάτω στοιχεία:-

(α) Τις υπηρεσιακές εκθέσεις σε συνάρτηση με το σύνολο των φακέλων των υποψηφίων,

20 (β) τις συστάσεις των Διευθυντών της Μέσης Τεχνικής και Επαγγελματικής Εκπαίδευσης, και Μέσης Εκπαίδευσης,

(γ) των αποτελεσμάτων των συνεντεύξεων, και

25 (δ) της αρχαιότητας.

30 Η διεύθυνση της Τεχνικής και Επαγγελματικής Εκπαίδευσης σύστησε για προαγωγή τον κ. Φιλοκύπρου, ενώ η αντίστοιχη διεύθυνση της Μέσης Εκπαίδευσης σύστησε τέσσερις υποψηφίους, άλλους από τον αιτητή. Η σημασία των συστάσεων της διεύθυνσης των αρμόδιων τμημάτων για την αξιολόγηση των υποψηφίων, καθώς και το πλαίσιο μέσα στο οποίο πρέπει να εκτιμούνται, επεξηγήθηκε, μεταξύ άλλων, και στις υποθέσεις *Yenakritou and Others v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 2731 και *Ioannidou and Others v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 1283. Η

35 σύσταση του Τμήματος της Τεχνικής και Επαγγελματικής Εκπαίδευσης ενείχε ξεχωριστή σημασία ενόψει των ιδιαιτέρων γνώσεων του κλάδου εκείνου της εκπαίδευσης για τις απαιτήσεις της θέσης του Γενικού Επιθεωρητή και των προϋποθέσεων για επιτυχή ανταπόκριση σ’ αυτές.

40 Το ενδιαφερόμενο μέρος είχε αισθητή υπεροχή έναντι του αιτητή και στις υπηρεσιακές εκθέσεις, ενώ προηγείτο και σε

αρχαιότητα για πολλά χρόνια.

Είναι αξιοσημείωτο ότι οι καθ' ων η αίτηση δεν περιορίστηκαν σε γενική διαπίστωση ως προς το ποιος από τους υποψηφίους ήταν καλύτερος για διορισμό. Έκαμαν και ιδιαίτερη σύγκριση μεταξύ του κ. Φιλοκύπρου και καθενός από τους άλλους υποψηφίους. Τα αποτελέσματα της σύγκρισης σε ό,τι αφορά τον αιτητή, είναι τα πιο κάτω:

5

“Π. Πικαήλ υστερεί σε αρχαιότητα (κατά 8 περίπου “χρόνια) από τον κ. Φιλοκύπρου. Υστερεί σε αξία “(εκθέσεις, συνέντευξη-σύσταση) από αυτόν. Υπερέχει σε “ακαδημαϊκά προσόντα.”

10

Η διαπίστωση που περιέχεται στην πιο πάνω σύγκριση υποστηρίζεται από τα στοιχεία που είχε ενώπιόν της η Επιτροπή, τα οποία καθιστούσαν όχι μόνο εύλογη αλλά, μπορεί να λεχθεί, και αναπόφευκτη την επιλογή του ενδιαφερόμενου μέρους για διορισμό στην επίμαχη θέση.

15

Οι λόγοι οι οποίοι έχουν προβληθεί για ακύρωση της απόφασης είναι συνοπτικά οι εξής:

20

1. Παραγνώριση της υπεροχής του αιτητή έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους:

25

Η εισήγηση είναι ότι η υπεροχή του αιτητή καθιστούσε τις διεκδικήσεις του για προαγωγή υπέρτερες σε σύγκριση με το ενδιαφερόμενο μέρος. Δεν υπάρχει θέμα πλάνης ως προς τη διαπίστωση ή την εκτίμηση των προσόντων των δυο υποψηφίων από τους καθ' ων η αίτηση. Ορθά διαπίστωσαν ότι ο αιτητής υπερείχε σε προσόντα. Ούτε έσφαλαν ως προς τη σημασία του παράγοντα αυτού στον προσδιορισμό των διεκδικήσεων των υποψηφίων για προαγωγή. Τα προσόντα είναι ένα από τα τρία στοιχεία κρίσεως που καθορίζει ο Νόμος για τον προσδιορισμό των διεκδικήσεων των υποψηφίων για προαγωγή. Η υπεροχή σε προσόντα δεν αντισταθμίζει την υπεροχή άλλων υποψηφίων στον τομέα της αξίας, όπως προσδιορίζεται κατά κύριο λόγο από τις υπηρεσιακές εκθέσεις και τις συστάσεις του αρμόδιου τμήματος, που αποτελούν άλλο πρόσθετο δείκτη για την αξία των υποψηφίων. Η καταλληλότητα για διορισμό προσδιορίζεται μετά από συσχετισμό και συνεκτίμηση και των τριών παρα-

30

35

40

γόντων που καθορίζει ο νόμος - αξίας, προσόντων και αρχαιότητας. Συνεκτίμηση των ουσιωδών στοιχείων που προσδιορίζουν τις διεκδικήσεις του αιτητή και του ενδιαφερομένου μέρους για προαγωγή, οδηγεί αναπόφευκτα στο συμπέρασμα, όπως

5

2. Πλάνη περί τα πράγματα που προέκυψε από την εσφαλμένη εκτίμηση του περιεχομένου των φακέλων των υποψηφίων και, συγκεκριμένα, την απόδοση υπέρμετρης σημασίας στις υπηρεσιακές εκθέσεις σε σύγκριση με τα άλλα στοιχεία τα οποία περιέχονται στους υπηρεσιακούς φακέλους.

10

Δεν υπάρχει κανένα στοιχείο ενώπιόν μας που να τεκμηριώνει αυτή την εισήγηση. Τουναντίον, προκύπτει από το πρακτικό της Επιτροπής ότι εξετάστηκε το σύνολο του περιεχομένου των φακέλων των υποψηφίων. Η απόδοση ιδιαίτερης σημασίας στις υπηρεσιακές εκθέσεις συνιστούσε όχι μόνο ορθή αλλά και επιβεβλημένη ενέργεια.

15

20

3. Παράλειψη καταγραφής του περιεχομένου της συνέντευξης:

Οι κανόνες της χρηστής διοίκησης που διέπουν τη λειτουργία συλλογικών σωμάτων με αρμοδιότητα για τη στελέχωση του δημόσιου τομέα, δεν επιβάλλουν την καταγραφή στα πρακτικά του περιεχομένου προφορικών συνεντεύξεων. (Βλέπε, μεταξύ άλλων, *Makrides v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 753, και *Yourkas and Another v. Republic* (1983) 3 C.L.R 1442). Ό,τι επιβάλλεται είναι η καταγραφή μέσα σε σύντομο χρόνο (Βλέπε, *Republic v. Maratheftis and Another* (1986) 3 C.L.R. 1407, *Public Service Commission v. Potoudi and Others* (1987) 3 C.L.R. 1591) μετά τη συνέντευξη, των εντυπώσεων και της αξιολόγησης της απόδοσης των υποψηφίων στη συνέντευξη. Στην κρινόμενη υπόθεση έχουμε σαφή εικόνα για τα θέματα γύρω από τα οποία η συνέντευξη περιστράφηκε - απόλυτα σχετικά με τη διαπίστωση της καταλληλότητας των υποψηφίων για διορισμό στην επίμαχη θέση - καθώς και την αξιολόγηση της Επιτροπής για την απόδοση του καθενός από τους υποψηφίους. Ούτε ο λόγος αυτός δεν παρέχει βάση για ακύρωση της επίδικης απόφασης.

30

35

40

4. Συμπερίληψη στα στοιχεία κρίσης αντικανονικών υπηρε-

σιακών εκθέσεων:

Η θέση του αιτητή είναι ότι οι υπηρεσιακές εκθέσεις για το ενδιαφερόμενο μέρος για τη έτη 1982-1985 είναι αντικανονικές, και κακώς συμπεριλήφθηκαν στα στοιχεία κρίσης για την αξιολόγησή του. Η αντικανονικότητα πηγάζει, σύμφωνα με τις εισηγήσεις του αιτητή, από το γεγονός ότι το ενδιαφερόμενο μέρος αξιολογήθηκε από το Διευθυντή Μέσης Τεχνικής και Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και όχι από το Γενικό Επιθεωρητή του τμήματος που ήταν, σύμφωνα με την ιεραρχία του κλάδου της εκπαίδευσης στην οποία υπηρετούσε, ο προϊστάμενός του· καθώς επίσης και από το γεγονός ότι οι εκθέσεις για τα ίδια χρόνια προσυπογράφηκαν από το Γενικό Διευθυντή αντί από το Διευθυντή του κλάδου.

Ο λόγος για τον οποίο η αξιολόγηση έγινε από το Διευθυντή, οφειλόταν στο γεγονός ότι η θέση του Γενικού Επιθεωρητή τελούσε σε χρεία και καθήκοντα επίβλεψης του έργου του ενδιαφερομένου, εκτελούσε ο Διευθυντής. Το κενό στην ιεραρχία πληρώθηκε και με την άσκηση από το Γενικό Διευθυντή καθηκόντων προσυπογράφοντος λειτουργού. Τα κενά στην ιεραρχία δεν άφησαν άλλη εκλογή από την αξιολόγηση του ενδιαφερομένου το 1986 μόνο από το Γενικό Διευθυντή.

Απόκλιση από τις διατάξεις της εγκυκλίου που διέπει την ετοιμασία των υπηρεσιακών εκθέσεων σε ουσιώδες σημείο, συνιστά λόγο ακυρότητας της έκθεσης· και ανάλογα με την επίδραση του στοιχείου αυτού στη διαμόρφωση της τελικής απόφασης μπορεί να οδηγήσει και στην ακυρότητα της απόφασης του αρμόδιου οργάνου. (Βλέπε, **Republic v. Argyrides** (1987) 3 C.L.R. 1092 και **Sekkides v. Republic** (1988) 3 C.L.R. 2136). Η συμπλήρωση εμπιστευτικών εκθέσεων από τους αρμόδιους λειτουργούς δεν είναι θέμα τύπου αλλά ουσίας, όπως υποδεικνύεται στην απόφαση του Έντιμου Δικαστή κ. Σαββίδη στην υπόθεση **Charalambides v. Republic**. (1985) 3 C.L.R. 982. Η εγκυρότητα της έκθεσης δεν εξαρτάται από τη θέση στην ιεραρχία του αξιολογούντος ή του προσυπογράφοντος λειτουργού, αλλά από τις πραγματικότητες που ισχύουν στο τμήμα κατά τον κρίσιμο χρόνο αναφορικά με την επί μέρους και γενική επίβλεψη του υπαλλήλου, ο οποίος αξιολογείται στην εμπιστευτική έκθεση. Ενόψει της χρείας της θέσης του Γενικού

Επιθεωρητή ήταν επιτρεπτό, στα πλαίσια των σχετικών διατάξεων που διέπουν την κατάρτιση των εμπιστευτικών εκθέσεων, να αξιολογηθεί το ενδιαφερόμενο μέρος από το Διευθυντή του Τμήματος, και από το Γενικό Διευθυντή να ασκήσει τα καθήκοντα του προσυπογράφοντος λειτουργού. Η αρχή της νομιμότητας (presumption of regularity) και η έλλειψη οποιουδήποτε στοιχείου που να κλονίζει την εφαρμογή της στην προκειμένη περίπτωση, συγκλίνουν στην τεκμηρίωση της θέσης ότι η αξιολόγηση του αιτητή έγινε από το λειτουργό ο οποίος επέβλεπε την εργασία του, και η προσυπογραφή της έκθεσης συντελέστηκε από το πρόσωπο που είχε τη γενικότερη επίβλεψη της λειτουργίας του σχετικού κλάδου της Υπηρεσίας.

Συνεπώς καταλήγω ότι δεν υπάρχει παρατυπία η οποία να καθιστά τρωτή οποιαδήποτε από τις εμπιστευτικές εκθέσεις στις οποίες έγινε αναφορά, και έγκυρα η Επιτροπή τις συμπεριέλαβε στα στοιχεία κρίσης της απόδοσης του ενδιαφερόμενου μέρους στην Υπηρεσία. Ούτε αυτός ο λόγος δε δικαιολογεί την ακύρωση της επίδικης απόφασης.

Πριν από τη διατύπωση της ετυμηγορίας του Δικαστηρίου πρέπει να σημειώσω, ότι μετά την προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους, ο αιτητής έχει προαχθεί σε θέση ψηλότερη στην ιεραρχία από εκείνη την οποία κατέχει. Το γεγονός αυτό δεν έχει εξαφανίσει το έννομο συμφέρον του αιτητή για την προώθηση των διεκδικήσεών του ενόψει της αμεσότητας του οικονομικού του συμφέροντος στο θέμα. Η αμφισβήτηση του διορισμού του αιτητή και η εκκρεμότητα της διαδικασίας ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου, ίσως συνιστά πρόσθετο λόγο ο οποίος του εξασφαλίζει το απαιτούμενο συμφέρον για την προώθηση της υπόθεσης μέχρι την κατάληξή της. Δε θα επεκταθώ στο θέμα αυτό γιατί δεν είναι ανάγκη να το αποφασίσω.

Συμπεραίνω για τους λόγους που εξηγούνται στην απόφαση ότι η προσφυγή δεν έχει τεκμηριωθεί και κατακολουθία απορρίπτεται. Η επίδικη απόφαση επικυρώνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 146.4(α) του Συντάγματος. Δεν εκδίδεται διαταγή για τα έξοδα.

40 *Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.*